

som alle almennyttige boligselskaber under KABs forretningsførelse vil kunne videreføres uden tab for beboerne, og

at finansudvalget orienteres, såfremt de nævnte forudsætninger ikke opfyldes for samtlige boligselskaber og boligforeninger, og at sagen i så tilfælde tages op til fornyet behandling.

På baggrund heraf meddelte boligstyrelsen den 11. maj 1982 betingede garantitilsagn for de grundarealer, der var søgt omfattet af garantiordningen.

Boligstyrelsen anmodede samtidig om, at de enkelte boligselskaber indsendte dokumentation for, at de i aktstykket stillede betingelser og forudsætninger for garantiordningen var opfyldt.

Der blev over for boligselskaberne givet udtryk for, at de tab for beboerne, som finansudvalgets forudsætninger tager sigte på, er tab i forbindelse med foretagne lånearrangementer vedrørende grundkreditterne, herunder tab som følge af udlån fra lokalselskaber og disses afdelinger til et hovedselskab eller et forretningsførende selskab.

Det blev endelig meddelt, at de betingede tilsagn ville blive afløst af endelige tilsagn, når samtlige stillede betingelser var opfyldt.

I forbindelse med gennemgangen af det indkomne dokumentationsmateriale har det vist sig, at formuleringen af akt 295 har efterladt forskellige uafklarede problemer, som det imidlertid er helt nødvendigt at søge afklaret og løst, inden garantiordningen kan sættes i kraft. Det samme har vist sig at være tilfældet i forhandlingerne med de långivende pengeinstitutter m.v. om udformningen af långivererklæringen. Boligstyrelsen har derfor ved bearbejdelsen af det modtagne materiale været stillet over for en – til tider meget konkret – fortolkning og uddybning af de betingelser, der er opstillet i det pågældende aktstykke.

Boligstyrelsen har om disse forhold udarbejdet en særlig redegørelse, som er afgivet til boligministeren den 23. december 1982. Denne redegørelse – »Boligstyrelsens redegørelse vedrørende aktstykke nr. 295 om garantier for grundkøbesummer« – er med bilag optaget som bilag til dette aktstykke.

Kammeradvokaten har bistået styrelsen ved gennemgangen af dokumentationsmaterialet.

Det er boligstyrelsens indstilling, efter gennemgangen af dokumentationsmaterialet, at der med de fortolkninger af akt 295 og øvrige forhold, der er anført i redegørelsen, vil kunne meddeles endelige garantitilsagn på de anførte betingelser m.v., til de 15 grundarealer, der fortsat omfattes af ordningen. Boligministeriet er enig i denne indstilling, idet ministeriet dog har fundet anledning til at skærpe kravene ved eventuel afhændelse af arealerne, jfr. nedenfor. Ministeriet har endvidere taget til efterretning, at boligstyrelsen over for KAB vil stille krav om, at der sker en opretholdelse af de adskilte huslejekonti KAB og de administrerede selskaber imellem. Dette sker ud fra et ønske om, at der ikke påny sker sammenblanding af lokalselskabernes midler med risiko for tab for beboerne til følge. Spørgsmålet om en fortsat adskillelse af huslejeindbetalingerne vil blive taget op i forbindelse med en ændring af de generelle regler om de almennyttige boligselskabers økonomi.

I boligstyrelsens redegørelse forudsættes, at KAB løbende betaler renterne på det lån, der optages til indfrielse af KABs selvskyldnerkaution over for det långivende pengeinstitut. I modsat fald forlanger pengeinstituttet transport i statsgaranti for den senere betaling af renterne. KAB har den 21. januar 1983 oplyst, at man ikke mener at kunne påtage sig forpligtelsen til at betale disse renter løbende. Kammeradvokaten har herefter over for ministeriet oplyst, at han på baggrund af en erklæring fra den uvildige revisor dateret den 24. januar 1983 kan konstatere, at finansudvalgets forudsætninger er opfyldt, uanset at der sker en sådan transport.